

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Ο μόνος ό όποιος δέν πιστεύει σήμερον είς τὴν κίνησιν τῶν τραπεζῶν είνε ό κ. πρωθυπουργός μας, δοτις ἐπὶ τοσοῦτον γρόνον χρωνίζεται ματαίως νὰ κινήσῃ τὰς Τραπέζας . . . εἰς οίκτον.

* * *

Ο ύπερ τῶν ύπουργικῶν δργάνων γενόμενος κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς βουλῆς θύρων εἰν τοῖς ἀκροατηρίοις καὶ τῷ προαυλίῳ μᾶς φέρει κατὰ νοῦν μίαν εὐφυεστάτην παρατήρησιν ἢν κατὰ λάθος φαίνεται ἔκαμεν εἰς ἑκ τῶν κ. ύπουργῶν μας τατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπανόδου τοῦ βασιλέως. Ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν, εἶπεν, εἰ- μεθα ἥσυχοι, θὰ εἰμεθα ἄραγε καὶ ἀπὸ τὴν συμπολίτευσιν;

* * *

Συνάδελφοι τινες τῆς πρωτευόσης δὲν ἀπηξίωσαν νὰ ποιήσωσι μνείαν περὶ τῆς μὴ ἀπονομῆς τοῦ παρασήμου πρὸς τοὺς ἐν Χίῳ ἔργασθεντας λατροὺς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ Πάλλην, ἐνῷ τὸ παράσημον τοῦτο ἀπενεμήθη πρὸς τοὺς παρὰ τῆς Ἑλλην. κυδερνήσεως ἐκεὶ σταλέντας ἵκτρούς. Δέν εἶχε τὸ κοινὸν ἀνάγκην τῆς περιστάσεως ταύτης, διὸ νὰ γνωρίσῃ τὴν χαμέρπειαν ἀνθρώπων φατριαστικῶν καὶ φύσει χυδαίων. Ἀλλὰ φρονοῦμεν, δτι παράσημον τεῦ όποιου τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς φέρουσιν cī προστυχότεροι τῶν ἀνθρώπων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, δικαιοῦνται νὰ περιφρονῶσιν ἄνδρες διακεκριμένοι καὶ ὡς ἐπιστήμονες καὶ ὡς φιλάνθρωποι, καὶ ἔχομεν λόγους νὰ πιστεύσωμεν, δτι ἐκ βάθους ψυχῆς τὸ περιφρονῶσιν.

ΑΝΩ-ΚΑΤΩ ΒΟΥΛΗ

ΕΝΑΡΕΙΣ ΤΗΣ Δ' ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ Θ' ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Πέμπτη 25 Οκτωβρίου 1884.

"Ωρα 5 π.μ. Εἰς ἀνθρωπίας κεκαλυμμένοις μὲ εὔρυτατον μ. π. ο υρνοῦ ūz i κτυπά τὴν θύραν τοῦ βουλευτηρίου. Τὸ προχύλιον εἶνε ἔρημον ως καὶ ἡ ἀπέναντι δόδες Σταδίου. Οὐδεὶς ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ κτυπήματά του, ἐν τούτοις ἐκεῖνος κτυπᾷ δλονέν. Ἐκ τοῦ θύρου εἴσυπνῷ τέλος ὁ εἰς τὸ παρακείμενον φυλακεῖον κοιμώμενος σκοπός. Ἐκλαμβάνει τὸν κρούοντα ἐπ' τῆς θύρας ως λωποδύτην προσπαθοῦντα νὰ διορρήγῃ τὰ κλείθρα τοῦ βουλευτηρίου, φωνάζει—εἰς τὰ δπλά! καὶ ὀλόκλητος οὐλαμός εἶνε ἐτοιμός νὰ δρμῆσῃ πρὸς σύλληψίν του. Ο ἄγνωστος κτυπᾷ ἰσχυρότερον, ὑβρεῖς δὲ νεοελληνικώταται μετ' ἀρχοτείχωνταν λέξεων εξέρχονται τοῦ στόματός του.

"Ωρα 6 π. μ. Ἡκουστέ πλέον ὁ ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου κοιμώμενος κλητήρος καὶ μὲ τὰ νυκτικά του ἀνοίγει τὴν θύραν. Ο ἄγνωστος εἰσδύει ἐντὸς μετὰ βίσος. Ο κλητήρος ἔξαφνίζεται : "Εἷν, ἔξω φωνάζει—Βρέ Μάνθο ἔγω είμαι, ἀπαντᾷ δ ἄγνωστος. Ο κλητήρος συνέρχεται. Α σεῖς εἰσέσθε κύριε . . . — Σούτ! Ἐγώ κύρ Μάνθο, ὁ γέρω Καλλιφορνᾶς ἥλθε μωρέ; — Ογι. Ο ἄγνωστος ἔκρηγνυται εἰς θυριδωδεστατον γέλωτα, καὶ ψιθυρίζει : τοῦ τὴν κατάφερα πάλι. Ο ἄγνωστος κτυπᾷ ἰσχυρότερον, υβρεῖς δὲ νεοελληνικώταται μετ'

"Ωρα 7 π. μ. Ο ἄγνωστος κάθηται ἡδη ἐπὶ τοῦ ἀδωλίου τοῦ προεδροῦ ἐντὸς τῆς αἰθουσῆς. Οὐδεὶς ἄλλος εὐρίσκεται ἐκεῖ. Ψυχράτα μόνος ρεύματα ἀέρος καὶ βροχὴ πυκνοτάτη ἐδικλειμάτων εἰσδύουσι διὰ τῶν ἀναθεν χαλασμένων παραθύσων. Ο ἄγνωστος ἐν τούτοις δὲν ἐγκαταλείπει τὴν θέσιν του. Συσφίγγεται περισσότερον ἐντὸς τοῦ βούρνου ουσίου του καὶ κρατεῖ ἡνεγμένην τὴν δμέρλλα του.

"Ωρα 8 π. μ. Ακούονται κτυπήματα εἰς τὴν θύραν. Ο ἄγνωστος κλείει τὴν δμέρλλα του καὶ τείνει τὸ σύ. Καταφανεστάτη συγκίνησις τὸν κατέχει. Ο κύρ Μάνθος ὁ δποῖος πρὸ δλίγης ὥρας τὸν ἐσυντρόφευε σηκόνεται διὰ ν' ἀνοίξῃ. Ο ἄγνωστος δρμῷ κατ' αὐτοῦ. Δέν θὰ πᾶς, τῷ λέγει, εἶνε δ Γέρω-Καλλιφορνᾶς. Γ' αὐτὸ δγώ δὲν κοιμήθηκα ἀπόψε; Συνάπτεται πάλη· πίπτει ὁ εἰς ἐγείρεται δ ἄλλος, υβρίζονται, γρονθοκοποῦνται, ἐνῷ ἔξακολουθοῦν ἰσχυρότερα τὰ ἐπὶ τῆς θύρας κτυπήματα. Απομένει νικητής δ κύρ Μάνθος.

"Ωρα 9 π. μ. Ο κύρ Μάνθος κατάκοπος ἐκ τῆς πάλης ἀνοίγει τὴν θύραν. Τρέμων δὲ καὶ κατάβρεκτος εἰσέρχεται ἐντὸς ὁ πρὸ μιᾶς ὥρας κρούων. Οὐδος δὲν ἔχει καλυψθῇ καὶ εὔκόλως ἀναγνωρίζεται. Φέρει ψράκον καὶ σύρει δύο σκύλους μὲ τὰ δύο του χειρας — Κα-

λημέρα κ. Σταμούλη, τὸν προσφώνει ὁ κύρ Μάνθος. Πηγαίνει μέσω στὴ σάλα νὰ βρῆτε καὶ σύντροφο. Ο κ. Σταμούλης, οὐδὲντες συγχρούνται εἰς τοῦ ψύχους εἰσέρχεται εἰς τὴν αίθουσα καθ' ἣν ὥραν δ ἄγνωστος λεποθυμεῖ.

"Ωρα 10 π. μ. Ο ἄγνωστος ἐγένετο πλέον γνωστός. Αφήρετο μπουρνοῦσὶ του καὶ ἀστράπτει ἐπὶ τῆς χαρᾶς ἡ κατάλευκος μορφή του. Εξαποστέλλει κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν δμητρικοὺς στίχους καὶ ζητεῖ νὰ διακριθῇ εἰς τὴν θύρη εἰς τὰ τέσσαρα τῆς οἰκουμένης πέρατα, δτι κ' ἐφέτος προσωρινὸς τῆς βουλῆς πρόεδρος θὰ εἶνε αὐτὸς ο βουλευτὴς Βάλου Ν. Στεφανίδης. Ο κ. Καλλιφορνᾶς παρητήθη τῶν γεροντικῶν δικαιωμάτων του.

"Ωρα 11 π. μ. Κηρύσσεται ἡ ἔναρξις τῆς κάτω καὶ ἄνω βουλῆς. Ωρα 12. (Ἐν τῇ οίκη του κ. Στεφανίδου). Ο κ. πρόεδρος καὶ πετει βεντούζας, ἔχει πυρετὸν καὶ παραληγεῖ περισσότερον ταῦ συνήθους.

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

"Οπως καὶ αἱ Πινακίδες τῆς Εφημερίδος λένε διειμών ἡδη ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν ἐν εὐχῇ καὶ κατάλευκοι νιφάδες ποῦ καὶ ποῦ ἡραιωμέναι μαρτυροῦν τοῦ φινοπώρου πῶς παρηλθή ἡ ἐποχή.

Καὶ μεταβολαι ποικίλαι καὶ ἀλλόκοτα συμβάντα τοῦ κατορθού ἀκολουθοῦντα τὴν ψυχρὰν μεταβολήν· καὶ ὡς φαίνεται αἰφνιδίως θὰ μεταβληθῶσι πάντα μὲ δριμύτητα, μὲ βίαν, μὲ ταχύτητα πολλήν.

Καὶ ἐν πρώτοις δταν ἔλθῃ δ Βασέρ εἰς τὰς Αθήνας εἰς τὴν πόλιν τῶν ἡρώων καὶ τῶν Πεισιστρατεῶν καὶ ἐργασθῇ ἐπιτοπίως ἐνα ἦ καὶ δύο μῆνας θὰ μεταβληθῇ βεβαίως δ στρατός μας ριζηδόν.

Ναὶ μέν, δικυκλοτερεύεις λοχιῶν εἰς μπυραρίας δὲν θὰ παύσουν καθ' ἐκάστην δπως νῦν τε καὶ ἀεὶ ἀλλὰ τότε διλιγότερας θὰ φοιέουντε κυρίας καὶ ἐν γένει θὰ πηγαίνουν 'τὸν στρατῶν πυὸ πρωΐ.

"Επειτα τὰ θεωρεῖα τῆς βουλῆς τὰ πρὸ τὸν νότον μεταβάλλονται ἐσχάτως καὶ πολὺ ἐπαισθητῶς γράντεντον επιπλέοντας καὶ εἰς τὸν ποδῶν τὸν κρότον καὶ συγχρόνως μ' εὐκολίαν νὰ ἐμβαίνῃ δ στρατός.

"Οπως ποτ' ἀν ἦ βεβαίως δ μεταβολή θὰ γίνη ἐπειδὴ ἀρχὴ τοιαύτη κατ' αὐτὰς ἐπικρατεῖ, τίποτ' εἰς τὴν ίδιαν θέσιν ως εἰκότως δὲν θὰ μείνη καὶ μεταβολας ποικίλες δ καθένας θὰ ζητῇ.

Τέλος ἀν κ' εἰς περιστάσεις ζῶμεν πλέον δμαλάς ἀπαξ πάντα τῶν πραγμάτων δ φορὺ θὰ μεταβάλῃ πλὴν μὲ δλας τῆς Ελλάδος τας λαμπρὰς μεταβολας ἀμετάβλητον θὰ μείνη τῶν Ελλήνων τὸ κεφάλι.

GUERRIER

Μεταξὺ τῶν τόσων δμράτων κομψοτεχνημάτων, ἐξ ὧν εἶνε πάντοτε πλῆρες τὸ ἐπὶ τῆς δόδου Ερμοῦ κατάστημα τοῦ κ. ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ ύπάρχει κατ' αὐτὰς καὶ ἐν δλως πρωτοφανὲς διὰ τὸν τόπον μας: ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΑΠΟΛΙΘΩΜΕΝΑΙ. "Οχι, προστορικά, ἀλλὰ σημειωταί, ἀντιπολιτεύουμεναι καὶ συμπολιτεύουμεναι: μὴ λιμάροισας διὰ τὸν πλυντήριας τῶν ἀλλὰ σιωπῶσαι καὶ πρόσθυοι νὰ δεχθῶσι τὴν τέφραν τοῦ σιγάρου σας ἦ δι, το ἄλλο θελήσητε νὰ θέσητε ἐντὸς αὐτῶν. "Οσοι εἰσέσθε ἀντιπολιτεύουμενοι τρέξατε ν' ἀγοράσητε διότι μόνον αἱ συμπολιτεύουμεναι θ' ἀπομείνουν.